

Ho diu la Bíblia

A cura de Manel Morgades i Rosell

En aquesta secció de l'Aigua Viva volem apropar la Bíblia sense complexos a tothom. Vivim en una societat que busca receptes per a ser feliç a través de llibres d'autoajuda o textos mediàtics. Cal que aprenguem a valorar la Bíblia sense prejudicis. El tuf d'encens, de vegades, ens amaga el veritable gust de la paraula de Déu. El llibre "CANTIC DELS CANTICS" va ser escrit cap el s.IV abans de Crist. És un text poètic sobre l'amor entre l'home i la dona. És una exaltació de l'amor autèntic sense interessos. És un càntic a l'amor gratuït i sincer per caminar junts vers el mateix horitzó. Aquí en teniu un tast.

EL MEU ESTIMAT Ct. 2, 10-17.

ELLA El meu estimat parla i em diu:

ELL Aixeca't, amiga meva,
bonica meva, i vine!
Mira, l'hivern ja ha passat,
la pluja s'ha esvaït, ja se n'ha anat.
Les flors despunten a la terra,
ja arriba el temps d'esbrotar,
se sent la tórtora pels nostres camps.
Despunta el fruit verd de la figuera,
les vinyes florides escampen perfum.
Aixeca't, amiga meva,
bonica meva, i vine!
Coloma meva, en les esclatxes de la roca,
en els amagatalls dels espadats,
fes-me veure la teva cara,
fes-me sentir la teva veu,

perquè la teva veu és suau,
i la teva cara, bonica.
Caceu-nos els xacals,
els xacals menudets,
que destrossen les vinyes,
les nostres vinyes en flor.

ELLA El meu estimat és tot meu,
i jo sóc tota seva,
ell que pastura el ramat entre els lliris.

Abans que bufi la marinada
i s'allarguin les ombres,
retorna, estimat meu,
semblant a la gasela, al cervatell,
per les muntanyes de Bèter.

Garbellant

A cura de M. Teresa Quintana i Capdevila

ÀFRICA

A set quilòmetres de Nairobi, hi ha Kibera, "la barraca més gran d'Àfrica. Més de 700.000 persones hi malviuen amuntegades en cabanes de fang, de fusta i de xapa, sense quasi cap tipus de servei bàsic i amb un 35 % de prevalença del virus de la sida. En total, 1.600.000 persones "viuen" en aquest tipus de tuguris miserables (el 60 % de la població kenyana), ocupant solament el 5 % del territori.

MARTIN LUTHER KING

Jo he somiat que els homes, un dia, s'aixecaran
i comprendran d'una vegada
que han estat fets per a viure junts com a germans.

Jo he somiat aquest matí, que un dia,
cada negre d'aquest país,
cada home de color, de qualsevol lloc del món,
serà jutjat per la seva vàlua personal,
i no pel color de la seva pell, i que tots els homes
respectaran la dignitat de la persona humana.

Jo he somiat també que un dia,
els ventres buits es podran omplir;
que la fraternitat serà quelcom més
que uns mots al final d'una pregària;
que serà el tema principal de l'ordre del dia
dels governants.

Jo he somiat avui
que en totes les altes esferes de l'Estat
i en tots els municipis,
hi entraran els ciutadans elegits
que ens faran justícia, estimaran la pietat
i caminaran pels camins de llur Déu.

Jo he somiat encara que un dia
la justícia brollarà com l'aigua
i l'honradesa, com el gran torrent.

Jo he somiat també que un dia
no hi haurà més guerres;
que els homes, de les espases en faran relles,
i de les llances falç;
que les nacions no s'aixecaran més l'una contra l'altra...

Parròquia de Sant Jaume, d'Arbeca

Núm. 69. Pasqua 2008

Ara i aquí

IDENTITAT: PROCÉS EN CONSTRUCCIÓ ?

Segons el diccionari català ALBERTÍ, identitat és, "qualitat d'esser algú aquell qui se suposa o cerca".

Des d'un nivell purament personal és el fet de ser fidel a la meua originalitat, en diàleg amb els altres, per tal d'esdevenir ésser humà complet. Però, també, té a veure, amb la identitat que adquirim quan ens sentim pertànyer a un col·lectiu de gent igual.

Aquest col·lectiu, té uns valors determinats i un sentit de vida teixit de relats compartits des de la primera infància, amb els quals ens identifiquem amb d'altres persones. Això ens dóna sentit de pertinença, ens ajuda a trobar el propi lloc en la comunitat, i a fer front, en companyia, a les contrarietats de la vida.

Totes les persones tenim una identitat de naixement, però aquesta no exclou incorporar d'altres identitats complementàries amb la primera, i que, en cap cas s'exclouen l'una de l'altra. Sentim la pertinença a una família, a un poble, a uns amics, a un grup d'acció, a una comunitat cultural, a una nació. El món actual, tan canviant, sembla que pretén dispersar aquest sentit de comunitat i ens fa viure, emocionalment com constantment amenaçats. També sembla que ens vol reconduir cap a identitats fugisseres i demagògiques.

La cultura del mercat ens ven una identitat que es pot comprar com cap altre producte. Construïm una identitat

per allò que consumim, per allò que ens posem i ens atorga una pertinença social i, per tant, una certa seguretat. Aquest fet sembla que té més incidència en el món dels adolescents per la seva recerca d'identitat personal. Ells necessiten l'acceptació o el rebuig del grup proper i, així, defugir la inseguretat, la por al fracàs i, tot sovint, satisfer les carències afectives pròpies de la edat.

Però té també incidència en els grans: el cotxe que porto em dóna identitat? Jutjo el meu company de feina per la casa on viu? Vull fer les vacances, com les del meu amic? Necessito, tot sovint, entrar en aquesta cultura del mercat per "comprar" pertinença social i, per tant, certa seguretat?

Certament que l'individu està legitimat per a seguir els seus interessos i la seva moral, mentre respecti el dret de totes les persones, però aquesta legitimitat ens pot derivar cap a fonamentalismes de tot tipus que, per a res, afavoreixen l'exercici de la llibertat, de la tolerància i de la justícia social.

El món dels adults, hauria de ser capaç de construir comunitats de diàleg, tot cercant els seus anhels col·lectius. El mateix origen, ajuda, sens dubte, a construir identitat, però aquesta, ha de respondre a un replantejament constant de tots plegats i ajudant a mantenir una actitud de braços oberts, vers les persones properes i llunyanes.

M. Teresa Quintana i Capdevila

